

ROSA ET CRUX

Nro 3, marraskuu 2004, 7 vuosikerta

FILOSOFIAA - MYSTIIKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Länsimaisen mystiikan historia.....	4
Henkistä tietä edes takaisin	20
Rukouksen parantava voima	24
Veljeyden koulu	28

© Copyright 2004

**Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI**

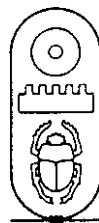
PL 1342, 00101 HELSINKI

Sähköposti: amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

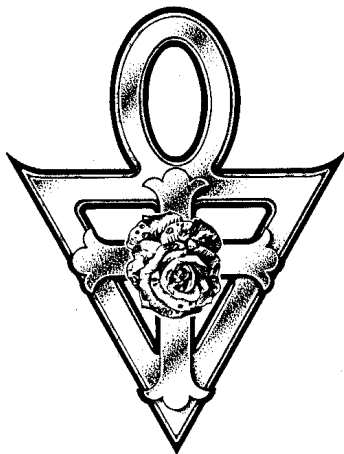
Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa
Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kanta,
jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Kansikuva:
Kaj Kullberg

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäseninä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 1342, 00101 HELSINKI

tai kerro osoitteesi puhelinvastajaamme

03-3753762

tai ota yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Syyspäivän tasaus oli 21.9. Näihin aikoihin sadot ovat kysyneet ja talven lepoon valmistautuminen voi alkaa. Kesä odottaminen on päättynyt. Kasvien siemenet putoilevat maahan ja ne sekä kasvit valmistautuvat talven lepoon ja uuteen kasvuun. Siementen kuoret ja puitten ja pensaitten lehdet jäävät maaperän lannoitteeksi. Tapahtuu erottelemisen elämää jatkavan ja elämästä poistuvan ja ravinteeksi jäävän kesken. Luonto osaa erottelemisen taidon. Ihminenkin erottelee. Hän erottelee fyysisen tason asioita toinen toisistaan, kauniin rumasta, kylmän kuumasta, makean karvaasta jne. Nämä valinnat eivät ole ihmisen henkiselle kehittymiselle kovin tärkeitä. Jos ihminen tiedostaa psyykkisen ja henkisen tason olemassaolon, hän joutuu erottelemaan myös tärkeissä asioissa. Hän joutuu erottelemaan oikean väärästä ja rakkauden välinpitämättömyydestä tai vihasta ym. Näissä valinnoissa sisäisen mestari on käytettävissä.

Hyvää syksyä lukijoille!

Toimitus

Halua luoda jotain näissä vallitsevissa olosuhteissa ja se mitä haluan luoda on elämä.

U.P.E.A.

KIELEKKEELLÄ

Ajelehdimme kosmoksessa hartaimpana aikomuksena löytää vielä jonain päivänä kiinteää maata.

U.P.E.A.

Länsimaisen mystiikan historia

Forum 4 1999

Ruusuristiläisyys – hermetismi – alkemia

Länsimaisen mystiikan historia on niin monimutkainen ja monipuolinen ja kuitenkin elävä ja toimiva, että olemme sen äärellä hieman hämillämme ja ihastelemme sen viisautta ja kauneutta.

-

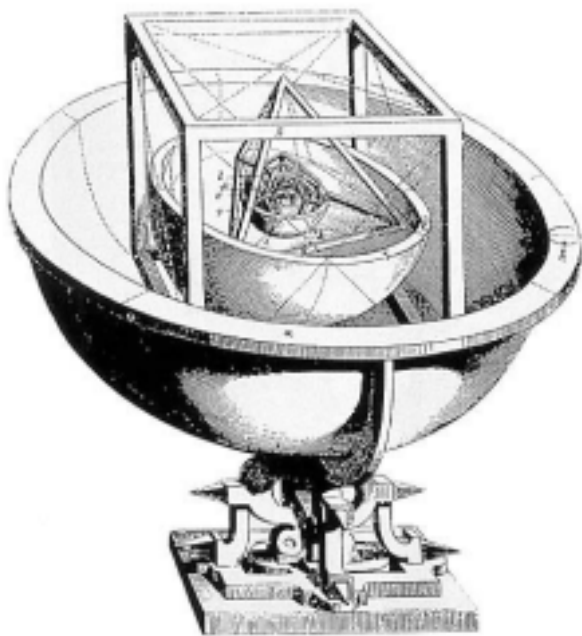
Olemme hämillämme myös siksi, koska kaikki se, mitä etsimme henkiseen kehitykseen, on edessämme ja sisällämme ja sen mukaisesti nämä esoteeriset opetukset heijastavat tämän kehityksen takaisin. Sisällämme ne kohtaavat kaiun. Se kuulostaa pitkään unohduksissa olleelta laululta, minkä melodia soi läpi vuosisatojen, kuin vuosisadat olisivat vain silmänräpäyksiä. Mystiikka osoittaa tien sisäänpäin, jota nyt tahdomme seurata ja jota ruusuristiläisinä kuljemme.

Mystiikka ei tarkoita mysteereitä tai jotain outoa, vaan se on mahdollisuus kokea henkinen maailma kääntämällä katse ja kuulo sisäänpäin. Näin ymmärrämme mystiikan laajasti. Mystiikka sisältää kaiken, mikä voi auttaa laajentamaan yksipuolista näkemystämme ilmiöiden maailmasta sekä osoittamaan meille, että elämme hengen ja ykseyden maailmassa.

Mystiikka tarkoittaa kuitenkin vielä jotain muuta. Mystiikka puhuu meille olemassaolossamme ja esittää meille kysymyksen, kuinka voimme tuntea olevamme yhteydessä kaikkeen olevaan, vaikka meissä on erillisyyden tunne. Koemme itsemme kaksinaisena olentona ja sen lisäksi tunnemme silmänräpäyksessä kaiken ykseyden huolimatta siitä, että kaksinaisuus on totta. Tunne ykseydestä ja kaksinaisuudesta? Kuinka se sopii yhteen? Miten ruusuristiläiset ratkaisevat kysymyksen? Entä hermetismi? Tai alkemia? Muutamia länsimaisia perinteitä mainitakseni.

Mystiikan varsinainen tehtävä on antaa taitava vastaus tähän kysymykseen. Silloin se voi olla hyvin ytimekäs: Me olemme itse asiassa jo mystikoita, tiedämme sitä tai emme. Lähestyäksemme tätä tietoa, teemme ensin henkisen matkan ja sukellamme sitten länsimaiseen henkiseen perinteeseen.

Ruusuristiläisyydessä on kaikki,

mitä ihminen tarvitsee kehitykseen – ilman, että se on lainkaan sensaatiomaista. Ruusuristiläisyys muodostaa moninaisuudestaan huolimatta ykseyden. Kokonaisuus muodostuu alkemian, hermetismin, gnostisismin ja kristillisen kabbalan tiedosta ja viisaudesta. Sitä, joka yhdistää itsensä kaikkeen tähän ja ymmärtää lukea ja opiskella Liber M. ja Luonnon kirjaa, joka luottaa Jumalaan ja hänen sisäiseen johdatukseensa, voidaan pitää ruusuristiläisenä.

Se mikä kuitenkin pysyy, on har-

mi siitä, että kysymys ”mistä” eli kysymyksen tämän tietämisen ja tämän väitteen lähteistä täytyy jotenkin aina jäädä avoimeksi. Ruusuristiläiset opit keskittyvät seuraaviin alueisiin:

Alkemia: oppi henkisestä muutoksesta, symbolinen metallien, planeettojen ja elementtien muutos. Ruusuristiläiset sanoutuvat selkeästi eroon alkemistien joukossa olevista huijareista ja puhuvat aina vain henkisestä eli mielen alkemiasta.

Hermetismi: oppi ihmisen vastaavuudesta, jossa häntä pidetään mikrokosmoksena ja maailmaa makrokosmoksena. Siihen liittyy seitsemän luku, asteina tai tietoisuuden tasoina, polkuina. Näin laajasti katsottuna

Uusplatonismi: oppi asteittaisesta kehityksestä, jumalallisen vuodatuksesta, sen asteittaisesta ja todellisesta kerrottavuudesta. Tähän on voitu perustaa AMORCin opetuksen astesysteemi.

Kristillinen kabbala, heprealaisien kirjainten, elämänpuun ja tarot -korttien oppi. Siihen yhdistettynä kaipaus pääsystä alkukieleen, salaiseen ja ikaikaiseen viisauteen.

Kadotetun sanan etsintä, **filosofia**, Luonnon kirja kuuluu myös tähän. Kaipaus, samanhenkisten löytäminen – Homerin kultainen ketju, joka yhdistää valitut toisiinsa aikojen läpi - ja siitä edelleen veljeskuntaan, missä miehet ja naiset ovat samanarvoisina mukana. Tämä on länsimaista perinnettämme.

On erehdys luulla, että jokainen näistä esoteerisista suuntauksista on yksinmaan ruusuristiläinen. Voimme tarkastella näitä kahdella tapaa. Toinen tapa on tarkastella niitä R.C.-kirjoitusten ja R.C.-ajatusten edeltäjinä. Tämä on osoitettavissa lähde- ja tekstitutkimuksin. Toinen tapa on tarkastella niitä ”punaisena lankana”, jonka jokainen voi kokea intuitiivisesti ja välittömästi ahaa – elämyksenä löytäessään menneisyydestä ruusuristiläisyyttä vastaavaa.

Kaikesta tästä muodostuu ruusuristiläisyys. Tämä ei kuitenkaan selitetä ruusuristiläisyyden mystistä merkitystä. On eksoteerinen ja esoteerinen ruusuristiläinen historiankirjoitus. Eksoteerinen perustuu siihen, mitä sanoilla tai kuvilla voidaan osoittaa. Esoteerinen pitää suullisessa perinteessä. Tämä pitää olosuhteista johtuen ymmärtää pikemminkin intuitiivisesti.

tiivisesti.

On yksimielisyys siitä, ettei sanaa ruusuristiläinen ollut ennen 1600-lukua ja että nimi ”Christian Rosenc-reutz” ei kuulu millekään historialliselle henkilölle ja sitä tulee pitää pelkästään symbolisena. Kuitenkin ruusuristiläiset viittaavat kirjoituksiinsa aikaan ennen 1600-lukua.

Näyttää olevan niin, että ruusuristiläisyys toimi ja oli olemassa myös ennen 1600 – lukua vaikkakaan ei puhuttu ruusuristiläisistä. Ruusuristiläisyyden tunnusmerkkejä voidaan tunnistaa kaikkina aikoina ja kaikissa kulttuureissa, jos vain on siihen avain.

1700-luvun puolivälistä alkaen on

tullut tavaksi ulottaa ruusuristiläisyyden alkuperä vanhaan Egyptiin. Sanotaan, että ruusuristiläisyys sai alkunsa vanhoista mysteerikouluista. Monet olettavat naivisti, että on olemassa jatkuva historiankirjoitus yli 3000 vuoden takaa. Tämä on samankaltainen väärinkäsitys kuin ottaa sananmukaisesti sanonta, ”Valo tulee idästä”. Ei ole mitään mieltä ymmärtää itää ilmansuunnaksi, sillä sanonnan itä on yhtä vähän tekemistä il-

mansuunnan kanssa kuin Egyptillä ja Egyptillä. Itä on heräämisen, uuden syntymisen ja koskemattomuuden ilmaisu. Itä symboloi aurinkoa ja aurinko on puolestaan klassinen yksijumalaisuuden symboli, jonka faarao Akhenaton on tuonut esiin.. Akhenatonista sanotaan, että hän perusti ensimmäisenä monoteismin, yksijumalaisuuden. Siihen myös ruusuristiläiset yhtyivät.

Maana Egypti mainitaan myös Fama Fraternalitatis - kirjassa. Frater C.R. ei jäänyt pimeyden ja hedelmättömyyden maahan, vaan jatkoi pian eteenpäin. Egyptiläistä Isis-Osiris-Horus – myyttiä voidaan pitää kristillisen kolminaisuuden ajattelun edeltäjänä. Kolminaisuus esiintyy myös kolmessa mystisessä periaatteessa: elohopea, rikki ja suola. Hermetismi sai myös alkunsa Egyptistä. Tämä esoteerinen oppi on löydettävissä myös ruusuristiläisiltä. Perimätieto sanoo, että ruusuristiläisyyden punaista lankaa voidaan seurata Egyptistä Kreikkaan. Kreikkalaiset filosofit ja heidän viisaukoulunsa ovat saaneet tietonsa egyptiläisissä mysteerikouluissa ja tuoneet sen mukanaan omaan maahansa. Ruusuristiläiset säilyttivät kreikkalaisten mysteerikoulujen symboliikan, opetuksen ja sisällön samoin kuin he säilyttivät

opin neljästä elementistä ja opin uudistumisesta eli jälleensyntymästä. Tunnumme sen myös Orfeusmyyttinä.

Roomasta tuli Kreikan jälkeen muutamien merkittävien mysteerikoulujen sijaintipaikka. Uusplatonismilla oli silloin suuri vaikutus ruusuristiläisiin samoin kuin arabialaisilla filosofeilla ja oppineilla, joilta tuli alkeimia. Alkemistinen symboliikka otettiin mukaan keskiajalla ja liitettiin myöhemmin lujasti ruusuristiläisyyteen. Nykyisin tunnustetaan sen henkinen merkitys.

Keskiajalla yhteys arabialaiseen kielialueeseen oli erittäin voimakas ja vaikutuksia tuova. Silloin oli mystiikan aikakausi, pyhän Graalin etsintä, temppelien ja katedraalien rakentamisen kausi. Sen ajan rakennuksiin säilytettiin monia salaisuuksia ja perimätietoa, mitkä myöhemmin liittyivät ruusuristiläiseen perimätietoon. Juuri katedraalit, nuo kiviset taideteokset, kätkevät paljon ja ilmaisevat kuitenkin näkyvästi kaiken.

Kristillinen mystiikka on auttanut säilyttämään tietyn filosofian ja opin. Merkittävät mystikot kuten mestari Eckhart, Tauler, Seuse tai Hildegard Bingeniläinen ovat jättäneet jälken-

sä ruusuristiläisyyteen.

Renesanssin aikana tuli ensimmäisellä vuosituhannella tutkitusta esoteerisesta tiedosta paljon uudelleen tarkastelun alaiseksi ja otettiin mukaan länsimaiseen henkiseen perinteeseen. Renesanssi löysi kabbalan, tuon juutalaisen salaopin, joka vaikuttaisi erittäin suuresti seuraavien vuosisatojen esoteerisiin suuntauksiin. Sen vaikutus kristillisen kabbalan muodossa ulottuu meidän aikoihimme saakka.

Kaikesta käy ilmi, että eksoteerinen ruusuristiläinen historia on siltojen historiaa. Ei ole katkeamatonta ruusuristiläistä historiankirjoitusta eikä voi todennäköisesti ollakaan.

Jos seurataan viimeistä neljää sataa vuotta, huomataan, että on ollut yhä uudelleen ja uudelleen ruusuristiläisiä keskuksia tai piirejä, missä ruusuristiläisyys säilytettiin elävänä, mutta että määrättyyn aikaan historian lanka näyttää katkeavan ilmaantuakseen uudessa maassa uusien ihmisten toimesta jälleen uudelleen. 1900 – luvulla meillä on ensi kertaa ilmiö, jossa ruusuristiläisyys on levinnyt maailmanlaajuisesti organisoituna ryhminä.

1700 -luvun ruusuristiläisyys on ensisijassa saksalainen ilmiö, vaikkakin englanninkielinen kielialue oli myös voimakas. Tässä ajatellaan John Deetä, Robert Fluddia ja Francis Baconia. On ruusuristimanifestien aika, Fama Fraternitatis ja Confessio Fraternitatis. Niiden tekijöistä on edelleenkin epä tietoisuus. Varmaa on, että Johann Valentin Andreaen tehtävänä oli muotoilla tiettyjen piirien ajatukset ja kirjoittaa ne muistiin.

Hän ei ole kuitenkaan Faman tekijä, vaan ainoastaan kirjoittaja. On epäselvää, kuinka ruusuristiperinne on voinut levitä niin nopeasti ja tulla lyhyen ajan sisällä suosituksi sekä Englannissa että Ranskassa.

Ruusuristiliike keskeytyi 30 – vuotisen sodan (1618 – 1648)? vuoksi ja ilmaantui Englannissa vuosisadan lopussa ja sai myöhemmin jalansijaa Amerikassa. 1700- luvun alussa kuulemme jälleen jotain ruusuristiläisistä, tällä kertaa organisoidussa muodossa, joka sittemmin katosi liiallisen poliittisuutensa vuoksi.

Yksittäiset teosofisen suunnan

oppineet esim. Karl von Eckertshausen, Louis-Claude de Saint Martin tai Georg Welling ottavat kirjoituksiinsa ruusuristiläisen ajattelun piirteitä.

Julkaisut, kuten Die Geheimen Figuren der Rosenkreutzer, ilmestyivät anonymeinä ja kirjojen välityksellä, mitkä julkaistiin nimettöminä tai salanimellä ruusuristiäiset ulevat yhä näkyvämmiksi.

1800 – luvun lopulla Papus elvytti uudelleen martinismin. Se on esoteerinen ja filosofinen suuntaus, jonka panivat alulle Martinez de Pasqually ja Louis Claude de Saint-Martin. Joséphin Péladan ja Stanislas de Guaita perustivat samoihin aikoihin uudelleen ruusuristiläisyyden Ranskaan. Saksassa yritettiin rakentaa ruusuristiläisyys uudelleen vastapainoksi silloin hyvin suosituille itäiselle filosofialle. Joka tapauksessa Euroopassa oli ennen 1. maailmansotaa leveä pohja ruusuristiläisyyden uudistamiselle. Tämä valmisti myös tietä H.Spencer Lewisin perustamalle AMORCille. Häntä avustivat Ranskan ruusuristiläiset. Lewis vihittiin siellä ruusuristioppeihin.

Vuosisatojen kuluessa ruusuristiläisyyteen hyväksyttiin ja sisällytettiin

H. Spencer Lewis FRC

tiin useita henkisiä virtauksia. Käsittelemme nyt kahta näistä esoteerisista opeista, joista toinen on alkeimia ja toinen hermetismi.

HERMETISMI

Hermetismi on oppi vastaavuudesta. Se ratkaisee kaksinaisuuden ja ykseyden ongelman sanomalla: Niin kuin ylhäällä, niin alhaalla, niin kuin alhaalla, niin ylhäällä. Niin kuin sisällä, niin myös ulkona, niin kuin ulkona,

niin myös sisällä. Suuri maailma, makrokosmos ja pieni maailma, mikrokosmos kuuluvat yhteen ja muodostavat ykseyden. Tätä ykseyttä nimitetään hermetismissä *vastaavuudeksi*.

Myytit kertovat, että legendaarinen Hermes Trismegistos, Kolminkertaisesti suuri Hermes olisi perustanut tämän opin. On hyvin todennäköistä, ettei tätä Hermestä ole koskaan ollut olemassa ja että hän on samankaltainen tietyn periaatteen personoituminen mitä länsimaisessa ja itämaisessä mystiikassa on ollut

Hän ei suinkaan kirjoittanut teosta Corpus Hermeticum (1. vuosisata eKr. –4. vuosisata jKr.) Nykyään tiedetään, että se on eri kirjoittajien tekstikokoelma Corpus Hermeticum odotti muutaman sata vuotta kääntämistään latinankielelle. 1471 Marsilio Ficco käänsi sen Medicien tehtäväksi antamana. Tässä on erikoista, että hänen täytyi keskeyttää jo alkamansa Platon-käännös, koska oltiin aivan liian uteliaita tekstin suhteen. Corpus Hermeticumissa nähtiin vahvistus otaksumalle, että kaikkien uskontojen ja filosofisten järjestelmien perustana oli ykseys.

Kaipausta ei koskenut vain halua

kokea *Yksi Totuus* vaan myös löytää perinteen ja opetuksen avulla sille vahvistus. Sen vuoksi harjoitettiin kabbalistisia, alkemistisia ja hermeetisiä opetuksia ja tutustuttiin vieraisiin kulttuureihin. Jokainen, joka kykenee hiukan siirtymään tuohon aikaan, voi tuntea, minkä euforian *Corpus Hermetikum* saattoi luoda samoin kuin se ehkä tekee sen tänäänkin.

Kuinka. hermetismi sitten ratkaisee rajallisuuden, kaksinaisuuden ongelma? Hermetismi olettaa, että näennäisesti erillisten olioiden kesken on vastaavuus kuten taivaan ja maan sekä auringon ja kuun jne. välillä. Samalla viitataan luonnon järjestykseen. Tämä ei ole mikään mielivaltaisen järjestys vaan se on peräisin ykseydestä. Se on ykseys, joka säi-

lyttää vastakohtat kieltämättä tai hävittämättä niitä. Ja kuitenkin on ykseys. Sanotaan edelleen: vasta sen kautta, että minä itsessäni kannan jotain (mikrokosmos), tunnistan sen ulkomaailmassa (makrokosmos) Tunnistaminen on passiivinen tapahtuma, jonka kohdistuu tunnistavaan minään. Valmius tunnistamiseen edellyttää tiettyä mielentilaa. Muuten tunnistaminen ei ole mahdollinen. Kun ajatellaan edelleen, niin seuraavaa ilmaisu tulee eläväksi: ”Täytyy olla ensin ruusuristolainen voidakseen tulla ruusuristoläiseksi.”

Kumpikin maailma – ylempi ja alempi täytyy ottaa huomioon, sillä vasta sitten voidaan luomista noudattaa, kun aloitetaan työskentely omassa itsessä. Tämä on tarkoitus eikä mikään muu. On vaelleltaava itsessään vastaavuuden lain mukaan. Kaikki muuttuu koko luonnossa koko ajan kohti yhtä päämäärää, miksi ei sitten ihmisessä? Miksi ei nimenomaan hän, luomakunnan kruunu, kulkisi näiden muutostasojen läpi? Palaamme tähän vielä.

Ihmisen ei ole tarkoitus vain tuntea näitä tasoja, vaan tehdä kehityskulku nopeammaksi ja siten tulla tietoiseksi luonnon ja sen voimien auttajaksi. Vasta sitten kun tämä pro-

sessi etenee menestyksellisesti, kun salaisuus ymmärretään ja koetaan omassa itsessä, vasta silloin on kynnemisen taidon (ykseyden löytämisen) mestaruus suoritettu.

Hermetismin, ruusuristoläisyyden ja alkemian yhteys on selkeä. Niiden yhtäläisyyksiä ovat ajatus järjestyksestä, ykseydestä, kaksinaisuudesta, joka perustaltaan kuvaa ykseyttä, muuttuminen ja ehdoton yhteistyö luonnon ja luojan, vieläpä Jumalan kanssa.

Katsokaamme Tabula Smargdina Hermetistä hieman lähemmin. Renegasmaisessa pannassa lukee: VISITA INTERIORA TERRAE RECTIFICANDO INVENIES OCCULTUM LAPIDEM. Etsi sisäistä maailmaa, tee se täydelliseksi ja löydät kätkeytyn kiven.” Tai jos asia sanotaan alkemistien kielellä, otetaan kunkin sanan ensimmäinen kirjain, saadaan VITRIOL. Vitriol on vertauskuvallinen sana muutosprosessille.

Näemme myös 7 perinteistä planeettaa: Aurinko ja Kuu vuodattavat Kultaiseen maljaan, jota Merkurius kannattaa ja ympärillä ovat planeetat Mars, Saturnus, Venus ja Jupiter. Merkurius näyttää olevan side aurin gon, kuun ja kultaisen kettingin välil-

lä. Se yhdistää kolme kilpeä, kolme kuninkaanlinnaa, jotka jakavat keskenään vallan taivaassa ja maan päällä. Vasemmalta ja oikealta tulee pilvestä esiin kädet, mitkä viittaavat samoin kuvan keskusta, Merkuriukseen. Kun tiedämme, että Hermosta pidetään Merkuriuksena, ei ole ihme, että Merkurius on kuvan keskipiste.

ALKEMIA

Ruusuristin Veljeskunnan sisäistä keskusta voidaan verrata aurinkoon, jonka säteet ravitsevat, ohjaavat ja johtavat meitä. Ei ole sattumaa, että aurinko symboloi alkemiassa kultaa. On kuitenkin kyseenalaista, onko kulta korkein tavoiteltava päämäärä.

Ruusuristiläiset ovat ottaneet huomioon alkemistien oikean kullan ja torjuneet väärän eli lupauksen, jossa luvataan lahjoittaa oikeaa kultaa ja myös kuolemattomuus, ikuinen elämä. Fama päättyy muutama viittauksiin tulevaisuudesta ja lopettaa sanoihin: ”Sanomme teille, että kuka vakavasti ja sydämestään kanssamme ja työmme kanssa toimii, sen ruumis ja sielu saavat nauttia työn hyvydestä. Mutta jos sydän on väärä tai haluaa vain kultaa, se ei aiheuta meille mitään vahinkoa, mutta itsensä hän syökse äärimmäiseen turmiin.”

Minkälaista kultaa tarkoitetaan? Confessiassa sanotaan, että se tarjoaa viisautensa, aarteensa jokaiselle, ei vain oppineille, hurskaille, ruhtinaille ja viisaille vaan jokaiselle myös yksikertaiselle mielelle.

Confessio kuten Famakin hylkää metallien muuttamisen huijarit. Tämä tarkoittaa vääriä alkemisteja ja kullantekijöitä, jotka eivät taidoillaan yritä henkistä muutosta. He eivät yritä kuunnella luontoa ja luomakuntaa. Confessio puhuu selvästi jokaista vastaan, joka ottaa kaiken liian sanatarkasti ja haluaa mieleessään todellista kultaa. Se antaa seuraavan varoituksen. ”Vältäkö ja paetkaa

sellaisia veljiä, jotka puhuvat kokka-
puheita ja kääntykää meidän puoleemme, jotka emme etsi rahaa vaan tarjoamme teille suuret aarteemme hyvästä tahdostamme. ”Faman ja Confession kirjoittajat sanovat, että pitää olla viisas eikä luottaa moniin tyhjiin lupauksiin ja väärin alkemistien teoksiin, jotka eivät pidä, mitä lupaavat.

Monissa mystisissä kirjoituksissa varoitetaan aloittelevia mystikoita ja ruusuristiläisiä käyttämään saavuttamia taitoja oikein ja antamaan aikaa omalle mystiselle kehitykselleen.

Voimme nimittää sitä ”työksi itsemme kanssa” tai kuten aikaisemmin alkemistien kielellä nimitettiin ”viisasten kiven löytämiseksi” tai ”suureksi työksi”. On monia nimityksiä, jotka perimmältään tarkoittavat samaa asiaa eli yhtä ja samaa ilmiötä. Aika on taikasana kaikelle sisäiselle kehitykselle. Sisäinen kehitys on aivan vastakkainen pikaruokakulttuurille, internetille ja globaalille verkottumiselle, jotka kaikki palvelevat samanaikaisuutta ja palvelevat sitä säästääkseen aikaa. Mihin?

Ruusuristiläiset korostavat, että tiellä tarvitaan kestävyyttä, kärsivällisyyttä ja luottamusta. Ruusuristipol-

ku vaatii aikaa. Onko aika sitä paitsi niin tärkeä asia suhteessa ikuisuuteen, jossa olemme. Emmekö opi, että aika on subjektiivinen ja relatiivinen?

Aurinkoa ja kultaa käytetään alkemiassa lähes synonyymeinä. Kultaa, jota myös ”Maan aurinko” kuvaa, pidetään alkemiassa metallina, joka pitää saavuttaa muuttumisen kautta.

Alkemisteja pidettiin kullantekijöinä. Tällöin kullan tekeminen on ymmärrettävä muuttumisen taidoksi, joka tapahtuu ihmisessä. Nimi kuninkaallinen taito, toinen alkemian nimi, osoittaa, että aurinko, kultaa, kuningas, lapis filosoforum (viisasten kivi) eivät ilmaise vain lopputilaa, vaan ne ovat tärkeät symbolit ihmisen muutosprosessille. Kullan ja auringon rinnalla on vielä erä kiehtova planeetta, joka on hämmästyttävän lähellä kultaa ja Viisasten kiveä. Jakob Böhme sanoo siitä: ”Katsokaa, Saturnukseen on kätketty kultaa”.

Viisasten kivi, lapis filosoforum, alkemistien todellinen kultaa, saavutetaan muuttamalla Prima materia – luomisen alkuaines. Tämä on pitkä ja vaivalloinen prosessi. Muuttumisessa on erilaisia asteita. Muutosta

voidaan kuvata sekä väreinä että myös symboleilla.

Tämä asteperiaate on myös ruusuristiopetuksen perusta. Se on myös uusplatonismissa ja emanaatio-opissa. Jokainen aste voidaan ottaa sellaisenaan ja se muodostaa aivan erityisen keskuksen, johon täytyy palata aina uudelleen. Tämä merkitsee sitä, että ollaan koko elämän ajan siihen yhteydessä ja selvitetään sen mystistä sisältöä. Voidaan jopa mennä niin pitkälle, että pidetään ruusuristiasteita symbolisina. Silloin asteittainen rakennelma tulee rinnakkaiseksi.

Ruusuristipolussa on tietty järjestyks, jota taas voidaan pitää alkemistisen työn astejärjestyksenä. Metalleja pidetään kehitysprosessin tunnusmerkkeinä, jotka johtavat yksinkertaisimmasta asteesta – Saturnuksen lyijystä – korkeimpaan asteeseen – auringon kultaan. (tässä mielessä jalostettuun lyijyyn). Amorcin opintojen alkemistinen prosessi oman ”metallinsa” tuntemaan oppiminen.

Kuten sanottu, ruusuristiläiset, hermetistit ja alkemistit korostavat kaiken ykseyttä. Hermetistit tekevät tämän vastaavuuden periaatteen nimellä. Alkemisteilla ykseys tunne-

taan myös Merkurius – periaatteenä. Merkuriusta ei saa sekoittaa Merkurius planeettaan. Symbolisesti katsottuna Merkurius nousee ”maasta taivaaseen ja ottaa voiman ylhäältä ja alhaalta ja riisuu yltään maallisen ja epäpuhtaan luontonsa ja pukeutuu taivaalliseen pukuunsa.” (Penotus: De medicamentis chemicis).

Ruusuristiläiset paneutuvat hyvin intensiivisesti opintoasteissaan Mer-

kurius – periaatteeseen, tuohon yhteen universaaliin voimaan tai energiaan, joka on kaiken olevan perusta. Opinnoista tiedämme myös, että tämä voima ilmenee kaksinaisena., niin että – kuten vanhoista Merkurius – kirjoituksista ilmenee - voidaan otaksua, että Merkuriuksessa on vastapuolensa. Henkinen puhdistumien ja saavutettujen tulosten erittely on Merkuriuksen ominaisuus. Tänään sanoisimme, että tulee tietää, mitä on tehnyt ja mitä haluaa vielä tehdä.

Tietoisuus merkitsee erittelyä. Ruusuristiläisille on välttämätöntä oppia tuntemaan itsensä, mikä sisältää sen, että voi erottaa itsensä toisista tullakseen tietoiseksi omasta sisäisestä maailmastaan. Kaiken mystiikan ja sisäänpäin katselun ohella emme saa unohtaa itseämme ja pimeää puoltamme. Juuri alkemistinen vaellus opettaa meille, että se mikä liittyy vaellukseen, muuttumiseen, ei ole aina miellyttävää.

Se, mikä mielellään heitetään pois, koska se on epämurkavaa tai liikaista tai jollain tavalla vaivalloista ja epämiellyttävää, on todellisuudessa tärkeintä omalle kehitykselle ja ”tunne itsesi” prosessille. Niin sanottu Viisasten kivi, Lapis filosoforum, todellinen kulta on lopulta identtinen Prima materian, perusaineen, ensimmäisen aineen, kanssa eli sen kanssa, mistä kaikki on luotu.

C.G.Jung muotoilee tämän samassa hengessä ja psykologisella tavalla: ”Neuroosista on vasta sitten todella vapauduttu, kun on vapauduttu

väärin asetetusta minäkuvasta.” Se ei parane vaan se parantaa meidät. Ihminen on sairas mutta sairaus on yritys parantaa hänet. Voimme oppia sairaudesta sangen paljon tervehdyntymistämme varten. Se, mikä neurootikolle näyttää olevan ehdottomasti hylättävää, juuri siinä on todellinen

kulta, mitä emme mistään muualta ole löytäneet” Tämä on todellista mielen alkemiasa.

Alkemian monesti abstraktin ja monesti paradoksisen

kuvakielen ei pidä antaa johtaa itseään harhaan. Tarvitsemme kärsivällisyyttä ja kestävyyttä päästäksemme sen salaisuuksista perille. Juuri sama koskee meidän opintojamme. Miksi vuosikausien mittainen tutkiminen ja etsiminen pitäisi voida ymmärtää muutamassa minuutissa tai tunnissa.

Lopuksi

Muistutan vielä jostakin, mikä on otettu myös ruusuristiopetukseen. Te muutatte nämä monesti abstraktit tai

historiallisilta kuulostavat käsitykset ja ajatukset teoiksi. Ne tulevat silloin eläviksi ja voimme kaikki tehdä osuutemme siinä, että annamme näitten ajatusten kasvaa ja vaikuttamme niiden leviämiseen. Meille annetaan vaivannäkömme kautta avain sulkeetaa syvemmälle länsimaisen mystiikan salaperäiseen maailmaan.

Menneiden aikojen ruusuristiläiset eivät olleet mitään alkemisteja, vaikka heitä löytyy alkemistien joukosta. He eivät olleet hermetistejä, vaikka he tunsivat ja käyttivät hermeettisiä peruslakeja. He eivät olleet kabbalisteja, vaikka he tunsivat hyvin kristillisen kabbalan. He tunsivat kuitenkin nuo asiat ja rakensivat niistä opetuksensa vertaansa vailla olevan sisällön. Ruusuristiläinen tietämys ihmisestä ja kosmoksesta menee syvemmälle ja on laajempi, kuin mitä yksittäinen mystinen oppiaine voi esittää. Näin ollen työskentelemme tänään juuri suuren

työn
pa-
ris-

sa sanoin kuin tehtiin menneisyydessä ja tehdään edelleen tulevaisuudessa.

Ruusuristiläinen yrittää katsoa ilmiöiden maailman tuolle puolen oppiakseen tuntemaan siten lakeja ja periaatteita ja soveltaakseen löytämänsä arkielämäänsä. Hän yrittää löytää kaksinaisuudesta ykseyteen. Tämän ymmärtäminen ja toteuttaminen on elämän mittainen tehtävä, joka välistä voi kestää kauemminkin.

Henkistä tietä edes takaisin

Aloitamme usein tämän henkisen etsintämme kuka mistäkin lähtökohdista käsin. Joillekin se lähtökohta voi olla syvää surua tuottava kokemus, toiselle alkuna voi toimia silkka uteliaisuus tai tiedonhalu siitä ,mikä on se pohjimmainen perusta, jolle ulkoisesti havaittava maailma rakentuu.

Moni kulkee jonkin oman sisäisen kriisin kautta, joka tekee elämästä ja maailmasta valottoman ja pakottaa tutkimaan uusin tavoin, onko elämän todellisuus todellakin vain sitä vai onko olemassa jotain muuta. Niinkin hauskaasti voi jollekin käydä, että sattuu lainaamaan kirjastosta vahingoissa aivan eri kirjan, mikä oli tarkoitus ja kirja tuokin uuden näkökulman johonkin, mitä on jo jonkin aikaa miettinyt.

Sattumia ei sillä tasolla kuitenkaan ole kuin yleisesti oletetaan. Etenkin

useimmilla suurilla ja koskettavilla taipahtumilla elämässämme on jokin syvempi tarkoitus ja se tarkoitus voi olla juuri se, että kysyisimme hiukan vakavammin, mistä tässä kaikessa on kyse, mikä minä olen tämän kaiken ulkoisen ilmennykseni alla. Siitä

voi sitten parhaassa tapauksessa alkaa ihmisen tietoisempi henkinen tie ja pyrkimys omakohtaiseen kasvuun ja suuremman vastuun ottamiseen omasta elämästään.

Mikä sitten on tämä henkinen tie?

Opiskelemme Amorcin puitteissa paljon erilaisia luonnonlakeja, jotka eivät läheskään kaikki vielä ole tieteen tuntemia tai tunnustamia. Opimme myös kehittämään psyykkistä olemuspuoltamme ja sen erilaisia kykyjä auttaaksemme muita tai osataksemme järjestää omaa elämäämme luonnossa vaikuttavien lakien mukaiseksi ja sen mukaisesti, mihin kullakin hetkellä kykenemme. Opimme myös henkisiä lakeja, ensin teoriassa ja hiljalleen kunkin oman kehityksen mukaan myös enemmän ja enemmän sovellettuna käytäntöön ja näemme ymmärryksen kasvaessa, että ne todellakin ovat todellisia eivätkä vain teoriaa opintokirjeissä. Kullakin tämä tiedostaminen omana kokemuksena tapahtuu melkoisen yksilöllisesti, mutta silti, samat lait toimivat kaikkien elämässä, tiedostipa niitten toiminnan tai ei.

Nämä ovat osia henkisestä tiestä ja kasvun tavoista. Kuitenkin se hen-

kinen, syvin olemus tai Jumalallinen kipinä meissä ei itsessään mitään kasvua tarvitse, se on omassa olemuksessaan täydellinen jo.

Miksi siis henkinen tie tai kasvu?

Opiskellemme siis Amorcissa muun ohessa tämän psyykkisen puolen kehittämistä ja erilaisia sen yhteydessä ilmeneviä kykyjä parhaassa tapauksessakyetäksemme olemaan avuksi toisille ja joskus ymmärtääksemme myös sen että aina ei ole edes se oikea hetki auttaa. Kasvamme niidenkin avulla sisäisessä tiedossa ja ymmärryksessä kokemuksemme kautta. Silti, vaikka jokainen mahdollinen psyykinen kyky tai ominaisuus olisi meissä täysin kehittynyt, emme välttämättä ole yhtään sen "parempia" ihmisenä kuin vaikka naapurin Kalle. Ne ovat "vain" kykyjä, kuten pianon soitto tai muu vastaava. Eikä se, että joku on loistava pianisti, kerro hänestä ihmisenä vielä yhtään mitään.

Ja tällä kohtaa alkaa se henkinen kehitys tai pyrkimys siihen.

Henkinen kehitys on nimenomaan kehitystämme ihmisenä kohti suu-

rempaa inhimillisyyttä, ymmärrystä, epätietoisuutta, rakkautta ja valoa, jotka kaikki itsessään ovat jos sisäänrakennettuina meissä. Se, miksi ne eivät ilmene reaalielämässämme sellaisina kuin syvimmissä itsessämme ovat, johtuu paljolti siitä, miten persoonallisuutemme ja mieleemme ovat aikojen saatossa rakentuneet ja mitä olemme oppineet mahdollisten jälleensyntymiemme kuluessa. Positiivinen kaari henkiselällä tiellämme on juuri sitä, että koetamme lisätä ja kasvattaa niitä ominaisuuksia itsessämme, jotka sisäisessä jumalkipinässämme jo luonnostaan ovat. Näin pääsemme lähemmäs sitä ja kykenemme ilmentämään aina vaan paremmin arjenkin keskellä sen todellisuutta ja ominaisuuksia. Sillä se on se todellisin Itsemme, osa sitä suurempaa Jumaluutta, jonka osia olemme. Ja kun persoonallisuutemme ja mieleemme hiljalleen muuntuu enemmän ja enemmän samankaltaiseksi sen kanssa, alamme löytää sen yhteyden ja ymmärrämme olevamme erottamaton osa sitä. Itse asiassa, ymmärrämme hiukan myöhemmin kokemuksen kautta, että olemme se, emme vain tämä persoonallisuutemme. Se on todellisin sisin olemuksemme, ei persoonallisuus joka on pitkälle rakentunut ulkoisten vaikutusten pohjalta tavallaan välineeksi, jonka kautta

voimme toimia maailmassa.

Positiivinen kaari henkiselällä tiellä on siis pitkälti sitä, että lisäämme myönteistä itseemme ja persoonallisuuteemme, siihen ihmiseen joka toimii toisten kaltaistensa joukossa ehkä hiljalleen hiukan rakastavampana ja epätietoisempänä, ymmärtäväisempänä ja suvaitsevaisempänä toteuttaen sitä hyvää, minkä näkee Sydämensä Jumalan "toiveeksi".

Jos on olemassa positiivinen kaari, niin silloin ehkä on myös negatiivinen kaari?

Sellainenkin luonnollisesti ihmisen kokemuksen kannalta katsoen on. Mitä ja millainen se sitten mahtaa olla?

Jos positiivinen kaari lisää, niin negatiivinen luonnollisesti sen vastakohtana vähentää. Mitä siis vähennetään?

Alussa luonnollisesti koetetaan vähentää ihmisessä olevia negatiivisia luonteenominaisuuksia kukin omien voimiensa ja ymmärryksensä mukaan samalla kuitenkin lisäten ja korvaten sitä positiivista puolta itsensä. Se ei aina ole kaikkein helpoin tehtävä eikä aina ole paras mahdol-

linen tapa koettaa toteuttaa sitä väkisin. Luonto ja elämä itsessäänkään ei toimi väkisin tai pakottamalla vaan "virtauksena", jossa asiat ilmenevät omalla luonnollisella tavallaan tilanteiden mukaan. Usein pelkästään joposiitiivisen lisääminen vähentää ja heikentää luonnollisella tavalla negatiivisempaa puolta niin luonteessa kuin toiminnassakin.

Mutta syvempi negatiivinen kaari henkisellä tiellä koostuu kuitenkin tietoisemmasta tai tiedostamattomasta sisäisestä luopumisesta. Ja ne ovat juuri niitä kohtia, jolloin henkisellä tiellä kuljetaan erilaisten kriisien läpi. Ne voivat aiheuttaa kipua tai surua, joskus pelkoakin tai jonkin menettämisen tunnetta, vaikkei oikeastaan edes tiedosta, mikä tai mitä on se, mitä on menettämässä. Vanha fraasi "Ei ole kasvua ilman kipua" pitää paikkansa, silloin kun on kyse syvällisemmästä kasvusta joka muuttaa ihmistä. Tiedostamaton kipu, tai pikemminkin sisäinen kipu tai kriisi, jonka syytä ei tunne, tuntee vaan surun tai jonkinlaisen tyhjyyden, on usein henkisellä tiellä sitä, että persoonallisuudesta on häviämässä jotain, johon on elämässä itsensä identifioinut ja tyhjyyden kokemus lähtee juuri siitä, ettei oikein joka hetki kaikilla tasoilla enää tiedäkään, kuka oikeastaan lopulta on. Siis syvällisenä kokemuksena, ei

pelkästään irrallisena ajatuksena.

Amorc antaa meille keinoja ja välineitä hallita ja pehmentää noita tiellä eteen tulevia hankalampia kohtia hyvinkin suuressa määrin. Näitä keinoja on syytä käyttää oman kykynsä mukaan. Joskus on kuitenkin parempi kulkea sen surun tai tuskan läpi sellaisena, kuin se ilmenee, sillä se on kasvutapahtuma, jonka on itsesäänn annettava kulkea loppuun. Se on välillä hyvin yksinäistä, koska sitä ei kukaan voi puolestamme tehdä, eikä kukaan voi kulkea mukana sen mahdollisen sisäisen surun ja muun keskellä, sillä joskus se tuo hyvin vahvan yksinäisyyden kokemuksen, vaikka ympärillä olisi paljonkin hyviä ystäviä tai rakkaita ihmisiä.

Sen kriisin lopun saavutettuaan nousee esiin jotain uutta, sillä tavallaan vanhaan ei voi lisätä ellei tee tilaa uudelle. Näin on ihmisenkin kohdalla. Ja henkisellä tiellä se uusi on yleensä suurempi valo, todellisempi rakkaus, kasvavampi ymmärrys ja mikä tärkeintä, jos niitä kasvun paikkojaan ei pakene ulkoisin keinoin tai koeta peittää niitä niiden avulla, myös tietoisempi yhteys sisäiseen Itseen, Sydämensä Jumalaan entistä aidompana ja todellisempänä.

Ancient

Rukouksen parantava voima

R. Buscemi FRC

Rosicrucian Digest, no 1, 2004

Kuluneiden viimeisten kymmenen vuoden aikana on tutkittu aiempaa enemmän rukouksen vaikutusta sairauksiin. On tutkittu esimerkiksi rintasyöpää, HIV/AIDS-sairautta ja glioblastoomaa, joka kuuluu aivokasvaimiin. Alun pitäen tämänkaltaiset tutkimukset aloitti Sir Francis Galton, jonka julkaisu vuodelta 1872 on ollut pohjana nykyiselle tutkimukselle. Tutkimuksissa rukouksesta käytetään nimitystä kaukoparannus.

Kaukoparannuksella tarkoitetaan tiettyjä parantamismenetelmiä, joissa ei ole fyysistä yhteyttä parantajan ja parannettavan välillä. Parannettavan sairaan ei tarvitse olla edes samalla paikkakunnalla parantamisen aikana. Ruusuristiläinen Keskinäisen Henkisen Tuen Neuvosto (Council of Solace) tekee tämänkaltaista kaukoparantamista. Työn takana on ajatus, että positiivisia energioita voidaan ohjata tarvitseville. Kun Neuvoston työ sinänsä on metafyyisistä luonteeltaan, sen vaikutukset ilmentyvät terveydentilan

fyysisessä puolessa hyvinvointina ja mielen rauhana.

Rukousta pidetään kaukoparantamisen tunnetuimpana muotona. Rukousta on kolmenlaista. On esirukous, jossa rukoilija pyytää Jumalaa tai muuta jumalallista hahmoa puuttumaan asioihin jonkun puolesta. Anelumuotoisessa rukouksessa pyyde-

tään tiettyä tulosta, kuten parantamista tai työtä. Rukous voi olla myös kiitosta, jolloin rukoilija ylistää Jumalan töitä.

Kaikki uskonnot, kulttuurit ja perinteet tuntevat rukouksen, mistä syystä se sopii hyvin kulttuurien välisiin tutkimuksiin. Näissä tutkimuksissa on painotettu anelumuotoista rukousta pikemminkin kuin esirukousta. Etiikan ja tieteellisen katsomuksen vuoksi ei voida tutkia jonkun tietyn jumalhahmon tai Jumalan persoonan voiman ilmentymistä kaukoparannuksessa.

Monia muita kaukoparannusmenetelmiä on olemassa rukouksen lisäksi. Jotkut niistä ovat käytössä erilaisten kulttuurisuskonnollisten perinteiden piirissä, kuten buddhalaisuudessa, juutalaisuudessa ja Christian science- liikkeessä, toiset ovat riippumattomia näistä. Kaukoparantamisen taustalla on yksi yhteinen tekijä, tavoitteellisuus. Parantamistapahtumassa parantajan tulee tarkoituksellisesti kohdistaa tahtonsa, jotta saavutetaan toivottu tulos.

Tieteellinen tutkimus on ollut epäluuloinen ja jopa vihamielinen kaukoparannusta kohtaan. Sen tehokkuutta arvioivissa tutkimuksissa on nou-

datettu tarkkoja tutkimusmenetelmiä ja myönteisiä tuloksia on ajoittain saatettu vähätellä. Varovaisuutta on noudatettava, koska riittämättömät ja väärinasetetut tutkimusmenetelmät saattavat vääristää tuloksia. Yksi vaikeimmista tehtävistä on rakentaa tutkimus siten, että voidaan varmistaa, etteivät koehenkilöt eli tutkittavat tiedä rukoillaanko heidän puolestaan vai ei. Tämä on välttämätöntä ns. plasebotekijän takia, millä tarkoitetaan koehenkilön oman toivon tai positiivisten odotusten voimaa. Arvostelua on esiintynyt erityisesti syystä, että näissä tutkimuksissa on ollut melkein mahdotonta saada senkaltaista kontrolliryhmää eli ryhmää, joka ei saa minkäänlaista rukousapua koko tutkimuksen aikana. Seurakunta, omaiset, sukulaiset, ystävät ja muut läheisethän yleisesti rukoilevat omiensa puolesta. Tästä syystä tutkimuksessa vähitellen aletaan tutkia muuhun elolliseen kuin ihmiseen kohdistuvaa kaukoparannusta, jotta voitaisiin tieteellisen tarkasti ilman väliin tulevia muuttujia tutkia kontrolliryhmäkin.

Vaikka ratkaisevaa näyttöä kaukoparannustekniikoiden vaikutuksista ihmiskehoon on vielä etsittävä, riittävää näyttöä on kuitenkin olemassa tulevia laajempia tutkimuksia varten.

On tutkimuksia, joissa on kartoitettu ihmisten uskonnollisuutta, positiivisia odotuksia ja hengellisen yhteisön merkitystä ja näiden tekijöiden on havaittu vaikuttavan myönteisesti ihmisen terveydentilaan ja hyvinvointiin. Onko rukouksen avulla tai kohdistetun energian avulla tapahtuvala kaukoparannuksella samanlaisia myönteisiä vaikutuksia ihmisen hyvinvointiin, on edelleen tutkimuksen alasta. Hengellisyyttä ja uskonnollisia tapoja koskevat tutkimukset korostavat, että yksilön uskonnolliseen yhteisöön sitoutuminen on yksi vaikuttavimmista terveyttä edistävästä tekijöistä.

Joidenkin tutkijoiden mukaan edellä mainittu parantamisessa tapahtuva tarkoituksellisuus toimii solutasolla ja vaikuttaa elimistön bakteereihin, verisoluihin ja muihin ihmisen immuunijärjestelmän tekijöihin. Kaukoparannustutkimukset pyrkivät selvittämään rukousparannuksessa käytettävät menetelmät ja voidaanko näitä opettaa terveydenhoitoalalla työskenteleville henkilöille samoin kuin maallikoille. Nykyiset tutkimusryhmät ovat myös pyrkineet luomaan yhteyksiä tieteellisten yksikköjen ja eri parantamiskoulujen sekä henkisten perinteiden välille. Kun näiden

yhteisöjen kiinnostus tutkia kaukoparannuksessa käytettyjä menetelmiä vakiintuu, yhteydet näiden kahden, tieteen ja uskonnon maailman välillä voivat myöskin innoittaa molempia aivan uudella ja odottamattomalla tavalla.

Kirjallisuutta:

Astin, J; Harkness, E ja Ernst, E: The Efficacy of Distant Heling; A Systematic Review of Randomized Trials. *Annals of Internal Medicine*, 2000; Vol 32, no. 11.

Dossey, L: *Prayer is Good Medicine*. San Francisco, Harper 1996.

Galton, F: Statistical inquiries into the efficacy of prayer. *Fortnightly Review*. No. 12, 1872.

Targ, E ja Thomson, K: Can prayer and intentionality be researched? Should they be? *Alternative Therapies*. 1997; Vol 3, no. 6.

”Pidä usein pyhää yhteyttä Kosmiseen. Kiitä aamuisin Jumalaa elämän lahjasta ja tietoisuuden palaamisesta. Syödessäsi kiitä mielessäsi Jumalaa jokaisesta ruoanpalasesta. Ilmaise kiitoksesi jokaisesta ilonaiheesta, jokaisesta maallisesta lahjasta, jokaisesta onnen hetkestä ja omien tekojesi tai muiden tekojen onnistumisesta. Päivän lopussa pidä rukousyhteyttä Kosmiseen ja ilmaise uskosi ja luottamuksesi sielusi ja tietoisuutesi Jumalan jumalalliseen johdatukseen yön aikana ja ole jälleen kiitollinen uudesta päivästä ja mahdollisuuksista, joita se tarjoaa toiveittesi ja pyrkimyksiesi suhteen ja iloitse jumalallisesta siunauksesta. Tee rukouksesta ylevä sisäisen minäsi kaunis, kohottava ja olemuksellesi hyvää tekevä kokemus, joka nousee kaikkien maallisten kokemusten yläpuolelle.”

H. Spencer Lewis, FRC

Veljeyden koulu

Peter Bindon FRC,
Australian, Aasian ja Uuden Seelannin englanninkielisen yksikön
suurmestari
Rosicrucian Digest, nro 1, 2004

Oheisen vanhan kuvan nimi on Veljeyden koulu. Se on ilmestynyt Daniel Möglingin eli Theophilus Schweighardt'in julkaisussa, jonka nimi on Speculum Sophicum Rhodo-Stauroticum. Kuva on piirretty, josta ei julkaistu noin 1604, kymmenen vuotta aiemmin kuin Fama Fraternitatis ilmestyi. Fama Fraternitatis tanaan pidetään ensimmäisenä kirjana, jonka välityksellä ruusuristiläiset ilmentyivät maailmalle. Sitä on kiistatta pidetty ensimmäisenä ruusuristiläisenä julkaisuna, mutta tietenkään se ei noussut tyhjältä. Oli jo olemassa selkeitä perusteita, joille tässä kirjassa esiintyneet näkemykset pohjautuivat. Möglingin kirjoituksista käy ilmi, että hän oli vakaumusellinen ruusuristiläinen, vaikkakaan ei varsinainen jäsen, koska tuohon aikaan ei ollut muodollista ruusuristiläisveljeskuntaa, johon voi kuulua jäsenenä.

Jätämme sivuun Möglingin kirjoitukset ja tarkastelemme pelkästään oheista kuvaa. Siitä löydämme riittävästi vihjeitä, jotka yhdistävät sen

ruusuristiläisyyteen. Selkeimmät symboloit ovat ruusu ja risti, jotka ovat kuvan pyörillä liikkuvan linnan oven kummallakin sivulla. Schweighardt neuvoo ruusuristiläistä polkua etsiviä olemaan kärsivällisiä ja sitkeitä niin kuin Nooan kyyhkys, jotka nähdään lentämässä ulos arkista kuvan takavasemmalla. Heidän tulee rukoilla ja asettaa toivonsa Jumalaan.

Tarkastelemme aluksi linnan symboliikkaa ja sen jälkeen muita kuvan osatekijöitä.

Linnan symboliikka

Linnat ovat melkein yleismaailmallisesti olleet ihmisen sisäisen turvapaikan symboli, paikka, jossa sielu on yksin yhteydessä Jumalaan, Absoluuttiin tai kuten ruusuristiläiset sanovat, Kosmiseen. Faraot rakennuttivat pyramidihautojen lisäksi hautausmaalle, joita nimitettiin ”miljoonien vuosien linnoiksi.” Niidenkin tarkoituksena oli kestää ikuisesti. Ne myöskin yhdistivät ihmisten toimin-

nan kohtalon jumalalliseen. Näissä linnoissa kuolleen kuninkaan jälkeläiset voivat palvoa ja kunnioittaa ku-

nikaan ikuista elämää ja uhraten ja ollen yhteydessä kaikkien tarpeellisten jumalten kanssa.

Raamatun psalmeissa linnaa tai linoitettua kaupunkia käytetään itsensä jumalolennon vertauskuvana. Tällöin vertaus on muuttunut. Sen sijaan että linna olisi paikka, jossa ihminen voi olla yhteydessä Jumalaan, linnasta tuleekin tosiasiasa Jumalan persoonana. Mestari Eckhart sanoo eräässä saarnassaan: ”Sielussa on linna, johon ei edes Kolmiyhteisen Jumalan katse voi tunkeutua.” Hän selittää asian siten, että tällöin on kyseessä puhtaan Ykseyden linna. Ei pelkästään juutalaiset tai kristityt ajatelleet, että linna edusti ihmisluonnon keskeisintä hiljaisuutta. Taolaisessa kirjjas-

sa ”Kultakukan salaisuus” kehoitetaan linnoittamaan ja suojelemaan muinaista linnaa, joka on hsingin eli hengen koti.

Linnat on yleensä rakennettu lujiksi ja vahvoiksi. Puolustustarkoituksia varten ne tavallisesti sijaitsevat kukkulan huipulla. Kuten talotkin, ne ilmentävät suojaa ja turvallisuutta. Toisaalta ne sijaintinsa takia ovat eristäytyneitä ja syrjäisiä, mikä seikka saattaa tehdä ne vielä tavoitellummiksi. Näyttää siltä, että ihmisen luonteeseen kuuluu haluta sitä, mitä ei voi saavuttaa. Maalauksissa tai vaallinen Jerusalemin vuoren huipulla sijaitseva linna monine torneineen. Pyhiinvaeltajan oli vaikea päästä sinne, mutta sinne saavuttuaan hän oli suojassa ja turvassa.

Ruusuristolaisuus, jota Veljeyden koulu symboloi, opettaa meille muun muassa, miten päästä yhteyteen Kosmisen kanssa. Se osa sisäistä itseä, johon meillä on pääsy meditoimalla ja mietiskelyä kautta ja joka johdattaa meidät Kosmisen yhteyteen. Tämä on etäinen ja vaikea saavuttaa. Kuitenkin, kun kerran on päässyt sinne, kaikki ulkoiset häiritsevät seikat häpyvät ja me lepäämme kosmisessa yhteydessä, kunnes palaamme tilaan, jossa aloimme meditaation.

Schweighardtin kuvasta näemme, että linnalla on tiettyjä yhteyksiä Jumalaan. Heparankielinen ”Jahve”-sana on taivaalla linnan yläpuolella ja sama nimi on neljän puolustajan kilvissä. He ovat kulmatorneissa. Huomionarvoista on, ettei näillä puolustajilla ole aseenaan miekkoja vaan palmun oksat. Tämä muistuttaa Kristuksen saapumisesta Jerusalemiin, jolloin häntä juhliittiin palmun oksin. Symbolisesti meidän on tarkoitus ymmärtää, että olemassaolomme on peräisin Kosmisesta ja että tämä lahja on yhtä merkittävä meille yksilöinä kuin kristityille oli Jeesuksen saapuminen Jerusalemiin. Utopian ihanteiden symboli, mallikaupunki on nähtävissä linnan ikkunoista. Frater etsii siinä maapallolta tämän korkean ihmisluomuksen sijaintipaikkaa. Nurkasta esiin pistävä, miekkaa pitelevä käsivarsi ilmentää, että työ ja vaiva ei kuitenkaan pääty, vaikka pääsee-kin linnaan. Ihmisen tulee olla valpas piileviä vaaroja kohtaan, vaikka kulkeekin polkua. Vaikka näitä ansoja ei ole lueteltukaan, on selvää, että koska miekka hallitsee väriä mielipiteiden lähde, jokin yhteys siihen on olemassa. Koska kaikkein vaikeinta on olla uskollinen itselleen ja omille ihanteilleen, siitä ehkä muistutetaan tässä.

Festina lente- ”Kiiruhda hitaasti”

Kosminen inspiraatio on vallannut kuvan oikeassa alareunassa olevan pyhiinvaeltajan. Hänen miekkansa, päähineensä ja nyyttinsä, jossa on hänen koko omaisuutensa, ovat maassa kenkien vieressä. Latinankielinen kirjoitus kertoo meille, että hän vaatii pysyä tuntemattomana mutta rukoilee Isältään valaistumista. Mutta miksi hän pitää ankkuria kädessään, varsinkin kun kuvassa ei ole minkäänlaista järveä tai venettä? Ankkuri on merimiesten viimeinen toivo myrskyävällä merellä ja siksi ankkurista on tullut toivon symboli. Ankkuri pitää laivan lujasti paikoillaan ja siksi se kuvaa pysyvyyttä ja horjumaton uskollisuutta. Se symboloi ajatusta, että yksilö voi vakauttaa liian myrskyisen elämänsä ankkuroimalla itsensä elämän lähteeseen, Kosmiseen. Elämän kulun ja oppimisen kiirehtiminen on väärin ja se on kuvattu hahmolla, joka putoaa pyhiinvaeltajan yläpuolella olevalta kallonkielekkeeltä. Tämä etsijä on erehdyksessä joutunut liian ylös polulta eikä huomannut sen päättyvän kallonkielekkeelle. Hänen polullaan on latinaksi kirjoitus Festina lente-kiiruhda hitaasti. Ankkuria voidaan

siis pitää kaksoissymbolina, joka sekä rohkaisee että varoittaa.

Outo nosturinkaltainen laite nostaa etsijää ”luulojen lähteestä” kuvan vasemmalla etualalla. Hänet nostetaan pimeydestä päivänvaloon. Katsojille näkymättömissä olevat linnan asukkaat auttavat häntä ja antavat hänelle mahdollisuuden löytää tuuuden linnasta. Veljeyden koulun

avulla hän pystyy erottamaan yleisesti todelliset asiat ja väärät oletukset toisistaan. Tämä symboloi sitä tietoa, jota hän saa astuessaan Veljeyden kouluun ja siitä seuraavaa ymmärrystä. Meitä muistutetaan, että tämä valaistuminen tulee lopullisesti Kosmiselta, koska näemme Jumalan käden tuovan apua linnaan ylhäältä käsin.

Etsehu
Suakausikije
Historiaa
Sinan televisioitai
AMORCin filosofia
Mita AMORC tarkoittaa?
Opinnat
Ravietoa
Rakentaminen
Näkökulma
Rakentaminen

A M O R C

Ruusuuristien Veljeskuunta AMORC
Suomi - Finland

ANTIQUUS

HALUATKO LISÄÄ TIETÖJÄ?
Katso kotisivujamme:
<http://www.amorc.fi>